

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 112/09

V Lucemburku dne 17. prosince 2009

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-203/08 a C-258/08
The Sporting Exchange Ltd v. Minister van Justitie a Ladbrokes Betting &
Gaming, Ladbrokes International Ltd v. Stichting de Nationale
Sporttotalisator

Podle generálního advokáta Y. Bota může být držitelům výlučných práv na provozování her o peníze za určitých podmínek povoleno, aby svou nabídku zatraktivnili vytvořením nových her a prostřednictvím reklamy

Generální advokát má krom toho za to, že pokud příslušné orgány přiznávají soukromému hospodářskému subjektu výlučné právo provozovat hru o peníze v rámci povolovacího řízení nebo toto povolení obnovují, musejí vyhlásit odpovídající soutěž.

Cílem nizozemského zákona o hazardních hrách je chránit spotřebitele před hráčskou závislostí a boj proti kriminalitě. Tento zákon stanoví jednak to, že je zakázáno organizovat a podporovat hry o peníze bez povolení k tomuto účelu, a jednak to, že toto povolení smí získat jediný poskytovatel pro každou kategorii her.

Povolení týkající se organizace sportovních sázek, loterie a číselných her bylo uděleno nadaci Stichting de Nationale Sporttotalisator (dále jen „De Lotto“). Povolení vztahující se na organizaci dostihových sázek bylo uděleno společností s ručením omezeným Scientific Games Racing B.V. (dále jen „SGR“).

Společnost The Sporting Exchange Ltd, vystupující pod firmou Betfair, se sídlem ve Spojeném království, usnadňuje přímé nebo nepřímé uzavírání a vzájemné vyjednávání sázek na sportovní události, zejména pak na koňské dostihy, na internetu. Předmětem věci C-203/08 je spor mezi společností Betfair a nizozemským ministrem spravedlnosti ve věci zamítnutí jejich žádostí o udělení povolení k organizaci her o peníze v Nizozemsku a žalob, kterými tato společnost napadla prodloužení povolení společností De Lotto a SGR.

Společnosti Ladbrokes Betting & Gaming Ltd a Ladbrokes International Ltd, se sídlem ve Spojeném království, organizují sportovní sázky, zejména kursovní sázky. Kontextem věci C-258/08 je, že tyto společnosti zpochybňují řízení, která proti nim byla zahájena na návrh společnosti De Lotto, v nichž se domáhá, aby těmto společnostem bylo zakázáno na svých internetových stránkách nabízet hry o peníze, na které nemají povolení, osobám s bydlištěm v Nizozemsku.

Hoge Raad der Nederlanden (nizozemský Kasační soud) a Raad van State (nizozemská Státní rada), kterým byly spory v poslední instanci předloženy, kladnou Soudnímu dvoru otázku ohledně slučitelnosti nizozemské právní úpravy týkající se politiky hazardních her s právem Společenství.

Generální advokát nejprve uvádí, že slučitelnost nizozemské právní úpravy musí být přezkoumána s ohledem na ustanovení týkající se volného pohybu služeb. V této souvislosti je nesporné, že tato právní úprava představuje omezení tohoto volného pohybu.

Generální advokát připomíná, že z ustálené judikatury vyplývá, že členské státy mohou na svém území omezit organizování a provozování her o peníze s cílem chránit spotřebitele proti nadměrným výdajům za hru a bránit veřejný pořádek z důvodu rizika podvodů vyvolaného v důsledku významných částek, které hry o peníze umožňují shromáždit. Soudní dvůr měl rovněž za to, že členský stát může oprávněně přiznat právo provozovat hry o peníze jedinému hospodářskému subjektu.

V této souvislosti má generální advokát **zaprvé** za to, že skutečnost, že je držitelům výlučných práv na provozování her o peníze v Nizozemsku povoleno, aby svou nabídku zatraktivnili vytvořením nových her a prostřednictvím reklamy, není jako taková neslučitelná se souborem cílů sledovaných nizozemskou právní úpravou, neboť tento přístup může přispět k boji proti podvodům.

Nicméně vzhledem k tomu, že cílem nizozemské právní úpravy je rovněž chránit spotřebitele proti hráčské závislosti, je nutné, aby vytváření nových her a reklama byly důsledně kontrolovány členským státem a omezeny za tím účelem, aby byly slučitelné rovněž s naplňováním tohoto cíle. Sladění obou cílů sledovaných nizozemskou právní úpravou tudíž předpokládá, že nabídka držitelů výlučných práv a reklama na povolené hry budou dostatečné k tomu, aby spotřebitele podněcovali k setrvání v legálních mezích, aniž by však byly nepřiměřeným pobízením ke hře, které by spotřebitele nebo přinejmenším ty slabší z nich vedlo k tomu, aby ze svých příjmů utratili více, než je částka, kterou je možné vyhradit na zábavu.

Je na vnitrostátním soudu, aby posoudil, zda tyto právní předpisy, s ohledem na jejich obsah a jejich uplatňování, skutečně přispívají k dosažení obou uvedených cílů.

Zadruhé je generální advokát toho názoru, že vnitrostátní soud poté, co konstatoval, že právní předpisy jsou v souladu s právem Společenství, není povinen v každém konkrétním případě ověřovat, zda opatření určené k zajištění dodržování těchto právních předpisů, jako je soudní příkaz hospodářskému subjektu znemožnit přístup na svou internetovou stránku nabízející hry o peníze osobám s bydlištěm na vnitrostátním území, umožňuje dosáhnout cílů sledovaných uvedenými právními předpisy a je přiměřené, pokud se toto prováděcí opatření striktně omezuje na zajištění dodržení těchto právních předpisů.

Zatřetí, pokud jde o otázku, zda bylo Nizozemské království na základě zásady vzájemného uznávání zakotvené v judikatuře Soudního dvora povinno uznat povolení, která byla udělena jinými členskými státy společnosti Betfair, generální advokát připomíná, že podle rozsudku Liga Portuguesa¹ se tato zásada na povolení poskytovat hry o peníze na internetu nepoužije.

Začtvrté generální advokát tvrdí, že v rámci režimu povolení omezeného na jeden hospodářský subjekt v oblasti her o peníze, brání zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti prodloužení povolení bez vyhlášení soutěže, ledaže je neexistence vyhlášení soutěže platně odůvodněna. V této souvislosti vnitrostátnímu soudu přísluší určit, zda takové prodloužení bez vyhlášení soutěže reaguje na určitý zásadní zájem, jako jsou důvody veřejného pořádku nebo naléhavé důvody veřejného zájmu ve smyslu judikatury, jakými jsou ochrana spotřebitelů proti riziku nadměrných výdajů a hráčské závislosti a předcházení podvodům, a zda je prodloužení slučitelné se zásadou proporcionality.

UPOZORNĚNÍ: Stanovisko generálního advokáta nezavazuje Soudní dvůr. Posláním generálních advokátů je navrhnout Soudnímu dvoru zcela nezávisle právní řešení ve věci, která je jim přidělena. Od tohoto okamžiku začne porada soudců Soudního dvora Evropských společenství v projednávané věci. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

¹ Rozsudek ze dne 8. září 2009, C-42/07, TZ č. 70/09

